

Nr. 1512B/12.05.2026

ROMANIA

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul parlamentar S.O.S. România

B/SOS/1079/04.05.2026

INTERPELARE

Către: Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Ministerul Afacerilor Externe

De la: Pascalini Nini Alexandru, deputat Circumscripția nr. 4 Bacău

Obiect: Solicitare de date oficiale privind piața muncii, migrația forței de muncă, numărul cetățenilor români aflați în străinătate și măsurile Guvernului pentru păstrarea și readucerea forței de muncă românești în țară

Domnilor miniștri,

Acum câteva zile, românii încingeau grătarele și sărbătoreau ziua de 1 mai muncitoresc, așa cum i se spunea și care ar trebui să fie, înainte de orice discurs festiv, un moment de evaluare sinceră a felului în care statul român respectă munca, muncitorul român și roadele muncii acestuia. Pe vremuri, când spuneai 1 mai, te gândeai la oamenii care ridicau baraje, turnau oțel, construiau fabrici, uzine și orașe. Se vorbea despre ideea că ceea ce produce o națiune rămâne în folosul ei, pentru generația prezentă și pentru copiii care urmează.

Astăzi, de 1 Mai, realitatea este din păcate, mult mai dureroasă. Românii muncesc în țară și în străinătate, în construcții, în fabrici, pe șantiere, în spitale, în agricultură, în servicii și în domenii fără de care economiile europene nu ar funcționa. Cu toate acestea, o parte importantă din roadele muncii lor nu se regăsește în nivelul de trai din

România, în dezvoltarea comunităților locale, în redeschiderea fabricilor, în stabilitatea satelor sau în șansa tinerilor de a rămâne acasă.

În spațiul public se repetă prea ușor ideea că românii nu ar fi suficient de productivi, că nu ar munci destul sau că ar trebui doar să accepte salarii mici și condiții grele. O asemenea abordare este nedreaptă și jignitoare pentru milioane de cetățeni care au muncit și muncesc cinstit, de multe ori până la epuizare, fie în România, fie în afara granițelor. Problema reală nu este dacă românii muncesc ci, cine beneficiază de munca lor și ce face statul român pentru ca această muncă să fie respectată, plătită corect și valorificată în interes național.

Datele publice recente ridică întrebări serioase: România continuă să aibă o rată de ocupare sub media europeană, sute de mii de persoane apar în statisticile șomajului sau ale inactivității, iar comunitățile românești din afara granițelor sunt estimate la milioane de persoane. În același timp, numeroase sectoare economice reclamă deficit de forță de muncă, iar România recurge tot mai des la lucrători străini, în timp ce propriii cetățeni sunt plecați la muncă în alte state.

Având în vedere aceste aspecte, vă rog să răspundeți punctual la următoarele întrebări:

1. Care este, potrivit celor mai recente date oficiale disponibile, numărul cetățenilor români aflați în străinătate, defalcat pe state de reședință, categorii de vârstă, sex și, acolo unde există date, statut: domiciliu stabilit în străinătate, reședință în străinătate, muncă sezonieră, muncă temporară, studii sau alte forme de ședere?

2. Care este diferența oficială dintre numărul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, numărul cetățenilor români cu reședința în străinătate, numărul românilor înregistrați la misiunile diplomatice/oficiile consulare și estimările generale privind diaspora românească? Vă rog să indicați metodologia folosită și limitele fiecărei categorii statistice.

3. Câți cetățeni români au emigrat temporar sau definitiv în fiecare dintre ultimii 10 ani și câți s-au întors în România în aceeași perioadă?

4. Care este numărul estimat al cetățenilor români care lucrează efectiv în străinătate, cu defalcare pe principalele state de destinație și pe domenii de activitate, în măsura în care aceste date sunt disponibile prin MAE, INS, Eurostat, autoritățile statelor gazdă sau alte mecanisme oficiale?

5. Care sunt cele mai recente date oficiale privind piața muncii din România: populația activă, populația ocupată, rata de ocupare, rata șomajului BIM, rata șomajului

înregistrat la ANOFM, numărul salariaților, numărul contractelor individuale de muncă active, numărul lucrătorilor cu salariul minim și numărul persoanelor inactive apte de muncă?

6. Vă rog să transmiteți aceste date pentru ultimii 10 ani, defalcate pe județe, mediu urban/rural, sex, grupe de vârstă și nivel de educație, pentru a se putea observa clar zonele din România unde piața muncii s-a degradat cel mai mult.

7. Care sunt sectoarele economice în care România înregistrează deficit semnificativ de forță de muncă și câte locuri de muncă vacante au fost declarate oficial în ultimii 5 ani, defalcate pe domenii și județe?

8. Câți lucrători străini au primit drept de muncă/ședere în România în ultimii 10 ani, defalcate pe state de origine, domenii economice și județe în care activează? Ce analiză are Guvernul cu privire la relația dintre plecarea forței de muncă românești și importul de forță de muncă din afara Uniunii Europene?

9. Ce programe guvernamentale există pentru readucerea în țară a cetățenilor români plecați la muncă în străinătate și care sunt rezultatele concrete ale acestor programe: buget alocat, număr de beneficiari, locuri de muncă create, afaceri deschise, persoane reintegrate pe piața muncii din România?

10. Ce măsuri sunt în vigoare pentru păstrarea tinerilor în țară, în special în zonele rurale, monoindustriale sau afectate de depopulare, și ce rezultate măsurabile au produs aceste măsuri în ultimii 5 ani?

11. Există la nivelul Guvernului o strategie integrată pentru ca munca prestată de români să producă efecte economice durabile în România, nu doar venituri fiscale pe termen scurt sau profituri externalizate? Dacă da, vă rog să transmiteți documentul, indicatorii de monitorizare și stadiul implementării.

12. Care este evaluarea oficială a impactului migrației forței de muncă asupra familiilor rămase în țară, asupra copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate, asupra sistemului de pensii, asupra sistemului sanitar și asupra comunităților locale depopulate?

13. Ce măsuri concrete are Guvernul pentru ca Ziua Muncii să nu rămână doar o zi liberă și un pretext pentru discursuri, ci un moment real de asumare a unor politici publice prin care munca românilor să fie respectată, plătită corect și valorificată în România?

14. Vă rog să comunicați răspunsul și în format tabelar/editabil, acolo unde datele permit, pentru fiecare indicator solicitat, cu precizarea sursei, a anului de referință, a metodologiei și a instituției responsabile de colectarea datelor.

Consider că o discuție onestă despre muncă nu poate porni de la moralizarea cetățenilor, ci de la asumarea responsabilității statului. Românii nu trebuie certați că pleacă, atâta vreme cât mulți dintre ei au fost obligați să plece pentru a putea trăi decent. Românii nu trebuie acuzați că nu muncesc, atâta vreme cât munca lor ține în picioare familii, comunități și economii întregi, inclusiv în afara țării.

Adevărata întrebare este dacă statul român mai are capacitatea și voința de a face din munca românilor o resursă pentru dezvoltarea României, nu doar o statistică în rapoarte și o temă festivă de 1 Mai.

Răspunsul poate fi transmis la adresa de e-mail: nini.pascalini@cdep.ro.

Vă mulțumesc anticipat.

Nini Alexandru Pascalini

Deputat Circumscripția nr. 4 Bacău